

LA LLUITA contra la nova CONGELACIO

Al cap de prop d'un any de la posta en aplicació de l'anomenat Pla d'Austeritat decretat pel govern del general Franco, el passat mes de setembre ha estat decretada una descongelació de salaris consistent a incrementar el salari base de 96 a 102 pessetes i en autoritzar l'augment fins un 5,9% als salaris pactats en els Convenis Col·lectius fins el primer de gener de 1970.

Els comunistes hem denunciat el significat d'aquestes mesures governamentals que, en l'essencial, constitueixen una burla a les necessitats dels treballadors de la indústria i de l'agricultura, dels tècnics i quadres, es a dir, a fi de comptes, que tot això significa un nou robatori a la massa d'assalariats d'arreu d'Espanya. I l'oposició dels treballadors ha començat a fer-se sentir immediatament.

Una de les reaccions més visibles, fins ara, i de la qual la premsa arreu del país està fent-se ressó, ha estat les protestes de tots dels anomenats "Consejos Provinciales de Trabajadores" i de les Juntas Sociales Provincials i Nacionals de diverses indústries. Aquests organismes, feudes de la burocràcia verticalista, en veure's obligats a pronunciar-se contra les disposicions del govern franquista en matèria salarial, mostren de forma clara, la indignació i l'amplària del descontentament de la massa treballadora.

Major significació té la protesta de les Juntas Sociales de tots els sindicats verticalistes de Terrassa, de la Junta Social del Textil de Sabadell i dels enllaços i vocals jurats de la SEAT, la gran empresa del automòbil de Barcelona. Els esmentats organismes expressen de forma aprofundida l'estat d'ànim dels treballadors, el ressó que les mesures de "descongelació" tenen entre els obrers malgrat les limitacions que imposa la política represiva de la dictadura franquista.

La rapidesa, l'amplitud i la contundència amb que s'han manifestat certes Juntas Sociales i jurats d'empresa mostren, a l'ensens, les grans possibilitats existents perquè aquests organismes tinguin un paper cada vegada més important en el recolzament de les reivindicacions econòmiques i polítiques del moviment obrer i de la lluita revolucionària que menen les Comissions Obreres.

L'experiència ens diu que Juntas Sociales locals o comarcals han sostingut la lluita dels treballadors. Exemple recent n'és la Junta Social del Metall de Gavà, la qual va reunir-se en assemblea amb enllaços sindical i jurats d'empresa i per recolzar la lluita dels treballadors de la "Cerdans" amenaça amb desfermar una vaga.

Ara és un moment particularment favorable per a que les Comissions Obreres, utilitzant més a fons les possibilitats del

PROLETARIS DE TOTS
ELS PAISOS: UNIU-VOS!

ORGAN CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

Núm. 301

Octubre 1968

Preu 2 pts.

seu braç legal, millorin el treball, l'acció dels enllaços sindicals, jurats d'empresa i vocals socials, per tal d'elevat el grau de protesta d'aquests organismes orientant-los a passar de l'estadi dels acords i protestes verbals, que no deixen de tenir la seva importància, a realitzar plantes i aturs coor-

dinats dels treballadors de les diverses empreses i indústries de la localitat o comarca.

Quan existeix un estat de descontentament força generalitzat entre els treballadors afectats pels moltíssims problemes de la vida diària i la manca de llibertat, és necessari saber utilitzar audaciosament totes les possibilitats legals i extra-legals existents per tal de passar a l'acció decidida, unida i coordinada de la classe obrera. Aquest és el camí veritablement revolucionari; el que millor educa i fa prendre consciència revolucionària a tots els treballadors. I avui és l'únic camí que pot portar a l'enderrocament de la dictadura franquista i fer avançar cap a les fites de la democràcia i el socialisme.

EL COMPANYY MOIX COMPLEIX 70 ANYS

El dia 28 del corrent mes d'octubre compleix 70 anys el company Josep Moix, President del Comitè Central del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

El 70 aniversari de Moix coincideix amb les seves bodes d'or de militant obrer i revolucionari. La vaga general del 1917 a Espanya i la gran Revolució Socialista d'Octubre a Rússia impulsaren al aleshores jove obrer tèxtil a incorporar-se al moviment sindical, del qual és dirigent destacat des de fa més de 40 anys. La repressió de la dictadura de Primo de Ribera obligà Moix a passar varis anys d'exili a l'Amèrica del Sud i després de proclamar-se la República fou víctima d'un atemptat per la seva lluita en pro de la unitat sindical. El 1937 fou elegit Vice-President de la Unió General de Treballadors de Catalunya, que es convertí en aquest període en la més nombrosa organització sindical catalana.

Moix és membre del Partit Socialista Unificat de Catalunya des de començaments del 1938. Representà el nostre Partit en el darrer Govern republicà presidit pel Doctor Negrín, del qual fou Ministre de Treball. A l'exili, la seva dedicació a l'organització de la lluita obrera i popular a Catalunya i la seva fermesa en la defensa de la unitat del Partit, feren que Moix fos elegit Secretari General i més tard President del P.S.U. de Catalunya.

Segurs d'interpretar el sentiment del Comitè Central, de les organitzacions i militants del P.S.U. de Catalunya, enviem al company Moix la nostra felicitació més sincera junt al desig que durant molts anys més segueixi aportant el seu consell i la seva experiència al reforçament del Partit, a la lluita de la classe obrera pels seus drets i al combat de tot el poble de Catalunya per les seves llibertats nacionals, per la democràcia i el socialisme.

El Comitè Executiu
del Partit Socialista Unificat
de Catalunya.

10 d'octubre de 1968.

L'essencial, en les condicions actuals, per assolir la gran mobilització dels obrers i de tots els assalariats és l'acció de les Comissions Obreres. Aquestes estan dotades d'una experiència, d'un prestigi entre la massa treballadora; han assolit crear un nombre apreciable de quadres dirigents obrers que gaudeixen de la confiança dels treballadors, la qual cosa les ha convertit en la columna vertebral del moviment obrer.

Les Comissions Obreres han orientat els treballadors a unir-se i organitzar-se, a promoure tota mena d'accions en els llocs de treball —partint de la necessària elaboració de les seves reivindicacions per empresa i els Convenis Col·lectius—, amb aturs parcials, disminució de la producció, tancades dels treballadors dins de les empreses, recollides de signatures i tota altra forma de protesta que pot anar fins a la vaga allà on la determinació dels treballadors ho reclami.

Les lluites obreres reixiran, fonamentalment, si estan preparades a cada lloc concret sobre la base de la discussió i elaboració de les reivindicacions entre les masses dels treballadors; si es tenen en compte els interessos dels obrers, dels empleats, dels tècnics i quadres, de les dones i joves, és a dir, si es tenen en compte els interessos de totes les capes de treballadors sense cap exclusió.

La realització de nombroses assemblees, en el lloc de treball, en el sindicat o en altres indrets adients, permeten de debatre i aprovar les reivindicacions i decidir democràticament les modalitats de l'acció que cal emprendre. Es en aquestes assemblees on els treballadors han de confirmar els dirigents de les Comissions Obreres i on poden crear-se les noves Comissions, totalment necessàries per tal d'assegurar una orientació correcta a la lluita dels treballadors.

El moviment de Comissions Obreres té nombroses experiències positives en quant a la importància de les assemblees dels treballadors. La reactivació de les assemblees i la seva necessària multiplicació són el millor camí per a fer participar milers i milers de treballadors en la lluita. Aquests, mitjançant la discussió dels seus problemes i amb el caliu i la solidaritat activa dels seus companys, tots plegats, trobaran la decisió suficient per a marxar units contra la nova congelació salarial.

CINC MILIONS D'AJUT AL P.S.U. DE CATALUNYA

LLISTA N° 7

Ctè Local de l'Hospitalet (38 donatius i 7 llistes), 15.118 pts; Grup Democràcia (3 donatius), 2.000 pts; Intel·lectuals de Barcelona (7 donatius), 3.900 pts; Sector I (35 donatius i 4 llistes), 4.375 pts; Sector II (10 donatius), 6.085 pts; Sector III (6 donatius), 1.900 pts; Joventut Comunista (Comitè de Horta), 925 pts; Ctè de Barce-

lona i col·laboradors (13 donatius), 9.150 pts; Comissió grans fàbriques (13 donatius), 3.750 pts; Lleida, 2.300 pts; Lleida, 1.100 pts; Zona minera del Bagès, 1.500 pts; Grup J. Grimau del Cardener, 1.500 pts; Reus (un antifranquista), 500 pts; Baix Ebre (A), 2.526 pts; Baix Ebre (T), 7.710 pts; Baix Ebre La Cava, 700 pts; Baix Ebre Vendellós, 25 pts; Baix Ebre Ametlla de Mar, 1.100 pts; Grup Lina Odena de Reus, 2.125 pts; Ctè Local de Tarragona, 2.670 pts; Conca del Ter (llista 1.168),

5.400 pts; C.C. (sexta entrega a compte, 5 donatius), 2.780 pts; Antonio, (49.163 pts; Carlos, 532 pts; Grup Bolívar, 96.790 pts; C.E., 1.918 pts; Comarca 15, 20.240 pts; Comarca 30 S, 79.923 pts; Comarca 30 N, 70.977 pts; Comarca 10, 44.121 pts; Girona (17 donatius), 7.825 pts; Mataró (1 donatiu), 300 pts; Comissió de Comarques (llista d'Àngel), 3.000 pts.

Pts.
Total llista n° 7 453.928
Suma anterior 1.274.983
Suma i segueix 1.728.911

NOTICIARI D'ACCIONS

DOCUMENT DE LES DONES DE TERRASSA: Una comissió de 60 dones entregà el 6 de setembre als jerarques verticals un document de protesta i reivindicatiu amb 790 firmes de treballadores i mares de família. Raonadament i enèrgica, les dones terrassenques denuncien la intolerable situació a que els baixos jornals i elevat cost de la vida, sovint l'atur forçós, aboquen les famílies obreres, i formulen en conseqüència un conjunt de pressants reivindicacions.

TALLERS COSTA: Vaga de 24 hores del personal eventual en reclamació d'una prima suprimida per l'empresa. Aquesta replica acomiadant 40 treballadors, si bé en readmet 17 l'endemà. El descontent no ha disminuït i la protesta continua en defensa dels treballadors sancionats.

"MAVI S.A." (Sabadell): Els quaranta-vuit treballadors d'aquesta empresa del ram del metall es declararen en vaga exigint la readmissió d'un dels seus companys que l'empresa havia acomiadat.

BOICOT AL "3" A SANTA COLOMA: L'empresa no volia rebaixar els preus del trajecte d'aquest autobús (Santa Coloma-Metro-Fabra i Puig), tot i haver disminuït la llargada d'aquell considerablement per l'apertura de dues noves estacions del metro: Rapidament es popularitzà la consigna; boicot a la línia 3; consignes pintades a les parets cridaven al boicot en llocs estratègics. Per trensar la protesta, la policia detingué tres joves de Santa Coloma. Els treballadors José Sanchez Ruiz i Alejo Castellanos han estat salvatgement brutalitzats per la brigadilla social i han elevat la corresponent denúncia al Col·legi d'Advocats.

Finalment, s'ha posat dues línies noves i se n'ha perllongat una altra: La protesta no ha estat inútil.

MANIFESTACIÓ A LA BARRIADA DE SARDANYOLA (Mataró): Els serveis públics en aquesta barriada (i no és, desgraciadament, excepció...), són defestables o inexistent. Contra la situació de carència d'escoles, contra la manca de transports han protestat els veïns de Sardanyola recorreguent alguns centenars els carrers de la barriada i cridant ben fort llurs reivindicacions.

UN ALTRE FESTIVAL CONTRA LA REPRESSIÓ: Unes 300 persones assistien a l'acte contra la repressió organitzat per diverses C.O. de Barcelona

CANCEL·LACIÓ DEL PACTE AMB ELS E.E.U.U.

(ve de p. 3)

es ven. La dignitat nacional, els interessos d'Espanya, no es defensen demanant mil milions de dòlars, sinó concel·lant el pacte. Però no s'ha d'esperar que això ho faci l'actual Govern, si els espanyols amb la nostra acció no l'hi obliguem.

Sis mesos queden, terme que els espanyols utilitzarem per a exigir units, amb força redoblada, la cancel·lació del pacte ianqui-franquista. A Catalunya, arreu d'Espanya, moltes veus, d'una o altra forma, ressonen denunciant els greus perills que entranyen les bases nord-americanes en el nostre país. Mils i mils d'espanyols senten la necessitat d'esborrar de la nostra geografia nacional aquestes bases, veritables focus de perill i de mort.

Els interessos i la seguretat d'Espanya exigeixen que tots units fem tot allò que estigui al nostre abast per tal de traduir en accions concretes, en denúncies vigoroses, obertes, públiques, aquests sentiments.

La veu del nostre poble ha de ressonar amb força en aquests mesos: ¡No a la renovació del pacte!

i que es celebrà en forma de festival de cançons i música populars, antifranquistes, sovint escrites dins mateix de les presons, que parlen de les Comissions Obreres i dels homes que sofreixen detenció.

UN ACTE CONTRA LES BASES NORD-AMERICANES Organitzat per una associació democràtica i comptant amb l'adhesió de diverses Comissions Obreres de barri i del Sindicat d'Estudiants, se celebrà a Barcelona un acte contra les bases de guerra ianquis al nostre país. Diversos parlaments explicaren el contingut dels acords de 1953 i els horribles efectes d'una explosió nuclear. Participaren a l'acte unes 80 persones.

LA GUARDIA CIVIL PENETRA A L'ENMASA: Per a disoldre una assemblea de treballadors, un Tinent de la Guardia Civil, amb una parella, penetrà dins el recinte de l'ENMASA, amenaçà els obrers reunits, finalment, davant la resistència d'aquests a interrompre llur reunió, desencançat, empenyé vies de fet contra un dels reunits, pistola en mà i amb tota mena d'amenaçes. Els treballadors decidiren no replicar.

CONFLICTE A ADACRE, DE VILADECANS (Mataró): Perquè els treballadors no es doblegaven a les seves imposicions, l'empresa passà a les represàlies i acomiadà tres obrers. En solidaritat amb ells, els seus companys es declararen en vaga i tres treballadors més foren també acomiadats. El descontent i el conflicte continuen.

A LA MAQUINISTA TERRESTRE I MARITIMA (Sant Andreu, Barcelona): S'han produït diversos aturs a peu de màquina i concentracions de grups d'obriers davant de la Direcció en solidaritat amb Cando i Pasarin, en els dies precedents el seu judici. Agents de la "social" han rodat sovint per la fàbrica, amb roba de feina per a passar despercebuts. El dissapte en que tingué lloc, l'empresa refusà sistemàticament les autoritzacions que se li demanaven per assistir al judici dels dos representants dels treballadors de la Maquinista.

PROTESTA DEL CAMP CATALA

Arreu de Catalunya s'aixeca un indignat clam de protesta, cada vegada més vigorós, contra la política agrària que practica el mal Govern franquista i que aquests darrers dies s'ha manifestat obertament de manera ferma i unànim a la Reunió de la Cambra Oficial Sindical Agrària de Girona. Els pagesos de la enconrades gironines van ratificar novament l'acord de no pagar la quota empresarial agrària en tant que no es modifiqui l'injust sistema d'imposició. Cal dir que mentre el promig a pagar per treballador a Espanya és de 20.000 pessetes; a Girona és de 100.000 i en algunes províncies latifundistes no passa de les 1.000 pessetes (1). L'ambient estava tan caldejat que la C.O.S.A., la Diputació provincial i els diputats pel "Tercio Familiar", van haver de prendre posició recolzant públicament les justes reivindicacions dels conreadors gironins. Els capitosts de Girona, però, volguent desviar el general neguit, fer neixer false il·lusions i frenar el moviment, van explicar que "...cuando nos asiste la razón cuando ésta puede probarse y existe una verdadera confianza con los que deben resolver, es evidente que los resultados no pueden ser adversos..."

Passada una setmana, després del viatge a Madrid, escoltem una altra música: "...Parece ser —diu la informació— que los organismos encargados de buscar una solución más equitativa se desentienden d nuestro problema..." Com si pugués ser d'altra manera!

Cauen les fulles de la tardor i, amb elles, les falses il·lusions. No decreix l'ambient de lluita, ans al contrari es reforça. Es utòpic de pensar que "... los organismos encargados de buscar una solución..." puguin resoldre quelcom que respongui als nostres interessos, ja que els homes que hom ha posat al seu front es troben allí justament per a fer-hi prevaldre les conveniències dels latifundistes, del capitalisme monopolista i dels intermediaris, els quals s'oposen rabiosament a les reivindicacions dels homes de la terra.

El camí de la defensa eficaç dels camperols gironins, com el de tots els treballadors del camp català, passa per l'acció organitzada, unida i solidària de tots ells. Cal estendre aquesta acció a tots els indrets de Catalunya. El plantejament dels nostres problemes a les Germandats, a la C.O.S.A., cooperatives, etc. i davant dels organismes oficials no ens pot fer perdre de vista el més important i decisiu; que els nostres problemes no se solucionaran si no els prenem en les nostres mateixes mans, si no formem comissions de pagesos i jornalers elegint al seu cap els millors i més coratjosos homes del país.

Un exemple alligador el tenim en l'acció dels camperols de Tudela (Navarra) que van treure al carrer els seus 82 tractors i es manifestaren públicament amb pancartes on figuraven llurs reivindicacions: Van interrompre la circulació i estacionaren diverses hores davant l'Ajuntament. Nomenaren la seva Comissió, que va ser reconeguda, i fou la qui portà les negociacions amb la Corporació municipal.

Una cosa és ben clara: La solució dels problemes no es pot deixar en mans dels jerarques, perquè aquests els resolen contra els interessos de la pagesia. Les reivindicacions, defensades per homes dignes i capaços, elegits entre els millors de cada poble, recolzats per tota el pagesia, poden trobar solució satisfactoria. Cal, però, imposar-la mitjançant la lluita.

En el moment d'acabar aquestes ratlles, ens hem assabentat de la gran concentració de pagesos oliverers de Les Garrigues i La Segarra que es prepara a Les Borjes Blanques. Els jerarques franquistes volen agafar en mà pròpia el problema de vida a mort de la producció oliverera d'aquelles comarques. No per a resoldre'l, sinó per a subordinar-lo als àvids interessos del trust de l'oli. Els pagesos de Les Garrigues i La Segarra aniran a la concentració. No per a dir-hi "amén", sino per a fer-hi sentir la verdadera veu de la terra i a posar-s'hi d'acord, per a elegir, alhora, els homes de més empenya d'aquelles enconrades, capaços de posar-se al capdavant en la defensa dels interessos comuns.

(1) Xifres de "La Vanguardia", 21-9-68.

CORRESPONSAL.

CANCEL·LACIO DEL PACTE AMB ELS ESTATS UNITS

En les converses que Castiella ha sostingut a Washington amb Dean Rusk s'ha decidit d'iniciar un període de consultes de sis mesos sobre la renovació del pacte que caducava el 26 de setembre, període previst a les clàusules de l'acord signat el 1953.

El fet de continuar «negociant» una cosa tan innegociable com és la nostra terra pàtria i la seguretat dels espanyols, deixa preveure el resultat final d'aquestes dilata-des i denigrants consultes. «...ens sembla que queden pocs dubtes que els convenis defensius hispano-americans a la fi seran renovats...», diu «El Correo Catalan» del 28 de setembre. Les raons les dona el mateix comentarista: «...resulta evident que aquestes bases militars en el nostre territori li han sortit bastant barates a Nord-Amèrica i que a Espanya li ve molt bé l'ajuda econòmica d'aquell país...»

Arguint que la situació de 1968 en el món és molt distinta a la de 1953, als governants franquistes, de sobte, se'ls hi ha despertat «pregona preocupació» pels perills que representen les bases. Pensen que per a mendicar més dòlars i suports la «compensació als riscos» és un argument de pes. Els demòcrates sabem, però, que aquests mateixos governants oblidaran ràpidament els «riscos» si els Estats Units accedeixen a donar, no ja allò que se'ls demana, sinó fins menys i tot; molt menys... Que ningú se n'extranyi. Tota la cridòria que el Govern està fent entorn a la renovació del pacte quedarà en això; en frases. Tot és especulació, perquè a Franco allò que menys la interessa és la seguretat d'Espanya, la vida dels espanyols. Ara, o bé dins de sis mesos, el dictador acceptarà allò que els seus amos ianquis vulguin donar-li.

El que passa és que en aquests moments, davant la proximitat de les eleccions presidencials als Estats Units, els governants americans no tenen interès en cloure el tracte amb un aliat tan repudiat per l'opinió mundial com ho és Franco.

Fa uns dies, un editorial de «La Vanguardia» «recolzant» les «exigències» del Govern entorn de les bases, deia: «...Espanya no podia cedir per raons de dig-

la Lluna

Quan el 21 de setembre, a l'Oceà Índic, foren recuperades les sis tones del «ZOND-5», encara en visibles en ell les inicials: «C.C.C.P.» (U.R.S.S.). Els científics de major prestigi, com Sir Bernard Lovell, director de l'espai d'astronomia més important del món, la de «Jodrell Bank» a Anglaterra, declaraven: «Ja no es tracta de dir si els russos enviaran o no un home a la lluna, sinó de preguntar-nos; què?, doncs acaben de demostrar que poden fer-ho.»

Els russos? Precisem: els soviètics. La diferència entre un adjectiu i l'altre la motiva una revolució que transformà, en cinquanta anys, un país d'analfabets, d'arada de fusta i de pobles oprimits, en l'avanzada de la ciència en el nostre temps. La potència imperialista més puixant ha fet molts esforços per impedir-ho, mes ha de reconèixer, com ho ha fet James Webb, ex director del programa espacial U.S.A.: «La del «Zond-5», és la realització més significativa del nostre temps. Els soviètics poden fer el que vulguin.»

Els detalls tècnics i científics ja els coneixem per la premsa. Han esquinçat totes les muralles de silenci, totes les muntanyes de fel dels enemics del Socialisme, encara amos de tants mitjans d'informació. Es massa fabulos l'exemple, massa trascendental el seu significat històric, massa forta la claror que desprèn per a poder deformar-lo o callar-lo, com tantes i tantes realitzacions del primer país del Socialisme: la U.R.S.S.

«ZOND-5» és preludi i és resultat. Obre el camí de la lluna a l'home del nostre temps i del nostre planeta. Serà un home soviètic. És resultat de la primera revolució que, veritablement, ha trencat els entrebancs que impedeixen a l'home «volar més alt i més alt», con cantaven els pioners de la gloriosa aviació soviètica, civil i militar. «ZOND-5» ha deixat els savis del món admirats amb coneixement de causa. A nosaltres, comunistes catalans, treballadors, estudiants, pagesos i empleats; a la gran majoria d'un poble oprimit dintre d'una Espanya oprímida, «ZOND-5» ens sembla una mica de tots; justifica la nostra confiança en el Socialisme, la nostra fidelitat conscient al primer país que enderroca, per sempre més, el capitalisme; la nostra ferma decisió de seguir fidels al leninisme que obrí camins no del tot explorats, que encara donaran meravelloses sorpreses als homes i dones del nostre temps i dels que vindran. Ja que el Socialisme encara no ho ha dit tot.

Per les llibertats nacionals i democràtiques
Per les reivindicacions dels treballadors

11 DE SETEMBRE

Responent a les iniciatives proposades pel Comitè 11 de Setembre, per les Comissions Obreres i altres organitzacions i grups democràtics, s'han produït actes diversos contra la repressió durant la setmana del 4 a l'11 de setembre, destacant les manifestacions populars de la tarda de l'11 a Barcelona, a Terrassa, a Mataró, i l'intent de concentració davant la «Modelo» el diumenge dia 8.

La Crida del Comitè 11 de Setembre, així com la de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya, les del P.S.U. de C. i altres, han estat distribuïdes en diverses localitats de Catalunya i en algunes viles s'han celebrat reunions amb o sense col·loqui sobre temes al·lusius a la celebració.

Característica destacada de la setmana contra la repressió i de les manifestacions del dia 11: la presència obrera en totes elles, presència que ha constituït factor determinant de l'èxit de les accions. I, junt als treballadors, un jovent que mostrarà gran dinamisme i combativitat, que subratlla la seva presència en tots els punts de concentració.

A BARCELONA I LA COMARCA

Cal ressenyar a la capital i barriades veïnes diversos actes significatius, no tant pel nombre d'assistents com per l'esperit i projecció del seu contingut.

A Badalona, el dia 5, una manifestació «llampec» contra la repressió aplegà entre cent i cent-cinquanta persones: A Cornellà, és durant la setmana contra la repressió que els treballadors de la «Siemens» fan llur assemblea on plantejen les reivindicacions obreres.

El diumenge dia 8, eren nombrosos els treballadors, dones, joves que acudien al carrer d'Entença a expressar la solidaritat envers els detinguts polítics: els escamots de policies i agents de la social que ocupaven ostensiblement els carrers veïns de la presó i obligaven els vianants a circular, impediren que arribés a formar-se la concentració projectada.

nitat...». Però la dignitat, si es dona a aquesta paraula el seu real significat nacional i patriòtic, i no el que volen conferir-li aquells que especulen amb la seguretat i la vida dels espanyols, no consisteix a demanar més o menys preu per allò que no (passa a p. 2)

A Badalona novament, el dia 10 s'havia projectat una concentració davant de l'Ajuntament: la policia la feu abortar efectuant diverses detencions, a les quals replicaren els demòcrates badalonins celebrant diverses assemblees en diversos punts de la vila. El dia 11, algunes grans banderes rojes onejaven al camp de futbol i en els arbres dels voltants del Sanatori.

El dia 10 també, al Poble Nou, a l'acabament d'una actuació de Raimon, el públic que sortia del local arrençà en manifestació des de l'Aliança i fins al cine «Pueblo», als crits de «Llibertat! Llibertat!», sense que les parelles de grisos de patrulla poguessin impedir-ho.

La manifestació popular, a la capital, estava convocada, com ja vam ressenyar, a l'antic emplaçament de l'estatua a Casanovas. Les autoritats disposaren massivament forces de Policia Armada enquadrades pels de la «social» ja desde les cinc de la tarda. No obstant el desplegament repressiu, l'afluència era notable i es produïren diversos conats de manifestació —un dels caps arrancà de davant del «Trivoli» en files de vuit a deu agafats pels braços—, i en diversos punts ressonaren els crits de «Democràcia SI! Dictadura NO!». La policia efectuà onze detencions. Les autoritats militars refusaren de processar-los sota la seva jurisdicció. Al cap d'uns dies foren posats en llibertat, alguns sota fiança.

A la una del migdia, una bandera roja flamejava a l'Avinguda de la Meridiana.

A TERRASSA

A la capital del Vallès Occidental, junt al Comitè 11 de Setembre, les Comissions Obreres locals, i la Joventut Democràtica Femenina convocaren la població a manifestar en la diada de Catalunya. La matinalada del dia 11, Terrassa aparegué literalment engalanada de banderes, les unes rojes amb la falç i el martell i la inscripció P.S.U.C., les altres amb les quatre barres de Catalunya. Penjades en llocs tan espectaculars com al parallamps del «gratacel» de Sant Llorenç, a la Central Elèctrica, l'Hospital, etc., o de difícil accés, les autoritats necessitaren fins al dia 12 per a despenjar-les.

La manifestació propiament dita es desenrotllà a la Plaça Clavé en contínua pugna amb les forces de «grisos» mobilitzades per a impedir-la. Al camp de futbol i en nombroses parets de la vila foren pintades consignes relatives a l'11 de setembre i a les reivindicacions obreres.

A MATARO

A la capital del Maresme la manifestació estava convocada de la Plaça de Santa Ana a l'Ajuntament. Efectivament, la concentració s'efectuà al lloc previst i, a un moment donat, una pancarta de tres metres de llarg fou enlairada i, protegida pels treballadors portà fins a l'Ajuntament la consigna «Llibertat Sindical». Uns centenars de manifestants, agrupats entorn a la pancarta es concentraren davant de l'Ajuntament. Nombrosos altres que acudien a unir-se a la manifestació des dels carrers propers foren aturats per les barreres de policies.

Resumint: la celebració d'aquest 11 de setembre ha constituït una eficaç acció política i de masses, a nivell modest sens dubte donades les possibilitats reals que avui existeixen, demostrativa nogensmenys, entre altres coses, de la gran capacitat d'acció que rau en l'esforç conjunt de totes les forces i sectors antifranquistes.

Resolució del C. E. del P. S. U. de Catalunya sobre els esdeveniments a Txecoslovàquia

El Comitè Executiu del Partit Socialista Unificat de Catalunya, després de discutir la situació creada a Txecoslovàquia arrel de la intervenció militar dels cinc països del Pacte de Varsòvia, fa seva la Declaració del Comitè Executiu del Partit Comunista d'Espanya del 28 d'agost.

AMB el Partit Comunista d'Espanya, El Partit Socialista Unificat de Catalunya saludà la nova política adoptada pel Partit Comunista de Txecoslovàquia en el Ple del seu Comitè Central de gener darrer i l'elecció dels nous dirigents amb el Secretari General company Alexandre Dubček. Les mesures adoptades pel Comitè Central del Partit Comunista de Txecoslovàquia per a corregir els errors comesos anteriorment, per a democratitzar la vida del Partit i de l'Estat, institucionalitzar relacions d'igualtat entre les nacions txeca i eslovaca, i donar una participació més activa a les masses en la direcció del país, foren rebudes per nosaltres com un reforçament del règim socialista i com un estímul a la nostra pròpia lluita.

En aplicar-se les noves mesures, que trobaren ampli recolzament en el Partit i en el poble, es manifestaren a Txecoslovàquia tendències i grups antisocialistes que intentaren violar la legalitat socialista aprofitant la complexitat d'aquest període i les dificultats per a donar-los una rèplica política. No obstant aquests grups no arribaren a entrançar un perill real per a l'existència del règim socialista al país.

D'ací que des del primer moment ha-guem desaprovat l'entrada de les tropes dels cinc països en territori txecoslovac.

Entenim i entenem que la intervenció militar constitueix un greu error, ja que la solució als problemes de Txecoslovàquia corresponia trobar-la —i estaven en condicions per a fer-ho— al Partit i al poble d'aquest país ajudats pels Estats socialistes i pel moviment comunista i obrer internacional.

Ens felicitem que el poble txecoslovac hagi seguit la consigna dels dirigents del Partit i de l'Estat de no oposar resistència armada als exèrcits dels cinc països, cosa que mantingué obert el camí de la discussió.

APRECIEM com un acte positiu les conversacions soviètico-txecoslovaques de Moscou del 23 al 26 d'agost i el Comunicat fet públic després d'aquestes, especialment quan afirma:

a) que la part soviètica "...ha manifestat la seva comprensió i recolzament a la posició de la direcció del Partit Comunista de Txecoslovàquia i de la República Socialista Txecoslovaca, que té el propòsit de partir de les decisions aprovades pels Plens de gener i maig del Comitè Central del Partit Comunista de Txecoslovàquia i enfilades a perfeccionar els mètodes de direcció de la societat, a desenvolupar la democràcia socialista i enfortir el règim socialista sobre la base del marxisme-leninisme."

b) que la part txecoslovaca "...declara que tot el treball dels organismes del Partit i de l'Estat... seran orientats a garantir mesures eficients que serveixin el poder socialista, al paper dirigent de la

classe obrera i del Partit Comunista, els interessos del desenrotllament i enfortiment de les relacions amistoses amb els pobles de la Unió Soviètica i de tota la comunitat socialista."

c) que els dirigents soviètics "...han confirmat que estan disposats a la més ampla i sincera col.laboració sobre la base del respecte mutu, la igualtat de drets, la integritat territorial, la independència i la solidaritat socialista."

d) que les tropes dels països aliats "...no s'immisciran en els assumptes interns de la República Socialista Txecoslovaca." I que, "S'arribà a un acord sobre les condicions de retirada d'aquestes tropes del seu territori a mesura que es normalitzi la situació a la República Socialista Txecoslovaca." (1).

El costat positiu de les conversacions soviètico-txecoslovaques de Moscou consisteix justament en que ha représ la negociació encaminada a trobar una solució política que ha de restituir a la República Socialista Txecoslovaca la seva plena sobirania i reforçar la comunitat socialista.

El Comitè Executiu del Partit Socialista Unificat de Catalunya entén que les divergències que existeixen o que poden sorgir entre els països socialistes, entre els partits comunistes i obrers de tot el món, han de resoldre's sobre la base de la discussió fraternal entre iguals, de la no ingerència en els assumptes interns de cadascú, de l'aplicació dels principis del marxisme-leninisme i de l'internacionalisme proletari.

REAFIRMEM la nostra concepció sobre la pluralitat de vies de marxa al socialisme. El Comitè de Barcelona del Partit Socialista Unificat de Catalunya, en el seu manifest del 25 d'agost, subratlla justament "...el principi marxista que la revolució no s'exporta, sinó que naix i es desenrotlla a cada país en el marc nacional, segons les condicions econòmiques, socials i polítiques, la història i la cultura del país donat, la qual cosa ens porta a afirmar també que cap intervenció exterior pot reemplaçar la lluita de cada poble per la llibertat i la Pau, per la Democràcia i el Socialisme."

Per la nostra part, una vegada més, reiterem la nostra voluntat de construir el socialisme al nostre país en col.laboració fraternal amb tots ls partits, organitzacions i moviments que es proposin acabar amb l'explotació de l'home per l'home i edificar una societat lliure de les lacres del capitalisme.

CONSIDEREM que el restabliment i desenrotllament de la unitat del moviment comunista i obrer internacional és una tasca capital per a cada Partit. En els nostres dies, però, aquesta unitat només és possible respectant la diversitat de formes de construcció del socialisme i col·locant a la base mateixa de la unitat l'acció comuna contra l'imperialisme i el capitalisme. A aquesta fi, és urgent elaborar més profundament les nostres concepcions sobre

(1) Del text castellà de "Novedades de Moscú, nº 35, 1968.

les diferents vies de marxa vers el socialisme, la combinació de l'internacionalisme proletari i la independència i autonomia dels partits comunistes, així com altres problemes teòrics i polítics que són esbossats en el recent informe del Secretari General del Partit Comunista d'Espanya company Santiago Carrillo, publicat amb el títol "La Lucha por el socialismo hoy".

El Partit Socialista Unificat de Catalunya, junt amb el Partit Comunista d'Espanya, seguirà donant la seva col.laboració més decidida a totes les accions que tendeixin a ampliar i reforçar la unitat del moviment comunista i, particularment, a les reunions bilaterals i multilaterals amb els partits comunistes i obrers, inclosos aquells que en el darrer període no han participat en les tasques comunes del nostre moviment.

PROCLAMEM que les diferències sorgides en aquesta ocasió amb el Partit Comunista de la Unió Soviètica no modifiquen la nostra actitud d'amistat i solidaritat envers els pobles de la U.R.S.S. i envers el gran Partit de Lenin forjadors de la primera Revolució Socialista, protagonistes principals de la derrota del hitlerisme, els més resoluds sostenidors de la lluita del nostre poble, avantguarda de la lluita contra l'imperialisme i baluard principal del socialisme. Junt amb el Partit Comunista d'Espanya, el Partit Socialista Unificat de Catalunya s'esforçarà per enfortir els llaços de germanor que des de la seva naixença l'uneixen al Partit Comunista de la Unió Soviètica i per estretjar la seva col.laboració amb aquest i amb els altres partits de la comunitat socialista.

Combatrem amb tota energia l'ofensiva antisoviètica de l'imperialisme i els seus lacais a Catalunya, que vessen llàgrimes de cocodrils sobre Txecoslovàquia mentre prossegueixen o aplaudeixen la guerra criminal contra l'heroic poble vietnamès i sostenen els règims feixistes i reaccionaris de tots els continents. A la vegada, impulsarem per tots els mitjans al nostre abast les accions solidàries amb la lluita del poble vietnamès.

EL Comitè Executiu del Partit Socialista Unificat de Catalunya proporcionarà al Partit tots els elements d'informació que han determinat i determinen la seva actitud davant la crisi txecoslovaca, a fi de facilitar la discussió d'aquest problema en els seus Comitès i Cel.lules.

Aquesta discussió ha d'ésser portada a terme en un clima de germanor i comprensió durant tot el temps que calgui, de manera que elevi el nivell polític dels militants i enforteixi la unitat interna del Partit. Caldrà així mateix que es faci sense afeblir la nostra acció contra la dictadura i per un canvi democràtic, primer deure del Partit envers el nostre poble i la seva principal contribució a la lluita de tots els pobles per la pau, la democràcia i el socialisme.

El Comitè Executiu del Partit Socialista Unificat de Catalunya.
Setembre de 1968.